

Yeni Sinsiyet'in Haksızlık Yordamı

Yaşadığımız bunca olaydan sonra yeni sinsiyet tipolojisinin emin adımlarla, tıkr tıkr ilerlediğini, tüm yeni sinsiyet enstrümanlarınınⁱ eşgüdümle çalıştığını söyleyebilir miyiz?

“Melanet” ortamına değin genişletilmesi bir “performans” olarak görülen, yandaş-paydaş etkileşimleri doğrultusunda, “muazzam kötücül” bir “biz” söylemiyleⁱⁱ kalkınan cehalet ortamının muhterisleri, her alanda belirgin bir nicel üstünlüğü -hileli de olsa mizanı- ileri sürmenin kendilerine muktedir ya da müstahkemⁱⁱⁱ bir varoluş hediye edeceğini sanıyorlarsa, yanılıyorlar. Bu sanrının konforlu gözbağında ısrar eden herkesin telafisiz (ölümcül) “mezalim” merhalesinde “haksızlık zevatları” olarak türevleştiğini, hizmetkârlaştığını anlamadılar mı? Zulmün her yerde hâkim olduğunu, her şeye, herkese bulaştığını...

Bugünlerde, Yeni Sinsiyet tipolojisinin hile ve yalanla çeşitlendirerek yeni bir nitelik olarak sunmaya uğraştığı her farıkada(logoda) görülen sahtelik, tözsüzlük, liyakatsızlık, retorik arsızlığı, “boğucu karanlık ve kin” gibi kötücül doğrultuda çoğalan etkileşimlerin hiçbir uzamda -özellikle de tarih ile şiirde- yücelmeyeceğini, ölümden başka bir şey getirmeyeceğini fark eden “haysiyet, kalb ve vicdan sahibi” (sahici) insanlar, yeni sinsiyetin gaddarlığını icra ettiği “mezalim ortamı”na karşı direnmektedirler. Ve hâlâ; yeni sinsiyet tipolojisinin -körül- muhterisleri, mezalim ortamına karşı direnen sahici

insanları ezilecek, üzerine basılacak birer minik ucube/yaratık gibi görmektedir, mimlemektedir; icabında öldürmektedir de.

Ama artık, biliniyor; yeni sinsiyetin ikbal ezberi bozulmuştur.^{iv} Yeni sinsiyetin cehalet ortamını yönetmek için kullandığı enstrümanların eskisi kadar hızlı ve pragmatik başarılar elde edemediği açıktır. Yeni kapitalizmin ödüllendirme sistemi, işbirliği yöntemleri ve kültürel sermayenin küresel etkileşim biçimi (vizyon arayışı) çürümektedir. Kullanılan enstrümanların sonuçları, hedeflenen çıkarlarla -istendiği ânda, eskisi kadar kavuşmamakta, beklenen ve kurgulanan tüm sahte bağlamlarda beklenmedik/istenmedik çürükler oluşmaktadır. Şimdi mecburen, yeni sinsiyet tipolojisine, her pragmayı “muazzam kötücül” bir noktada lehimleyen, kolaylaştırıcı, yaygınlaştırıcı, kavuşturucu, ütuleyici, her şeyden her şeye hızlıca bulaşabilecek, dokunduğu her şeyin “töz”ünü “anlamsız” bırakacak şeytansı bir el yordamı gerekmektedir: **“Haksızlık”**.

El, kılık ve tabela değiştiren; haksızlık... Kendi ağzıyla değil, başkalarının ağzıyla konuşan; haysiyetsizlik... Her alanda, her yerde, tek çarenin nifak olması...

Yeni sinsiyet, “haksızlık yordamı”nı kültürel sermaye alanındaki birikimsel gerilimden başlayarak ticarileştirdiğinde -taşınabilir ya da taşınamaz eşyaya dönüştürdüğünde kendini koruyan mezalim ortamını “sürdürülebilir” kılabileceğini düşünmektedir. Günahlarına yeni günahlar katarak, yani günahlarını haksızlık yordamıyla büyüterek; şirketleştirerek, plazalaştırarak, gökdelenleştirerek, kurumsallaştırarak ve endüstrileştirerek mezalim ortamının görünmez hale bürüneceğini sanmaktadır. “Devasa” -melanet gibi- bir yanılgıdır bu! Zahir anlaşılıştır! Yeni sinsiyet, yüzyıllar sonrasından ve milyonlarca kilometre öteden dahi açıkça görülebilecek bir “baskı” yangınından geriye kalan susku molozlarını, yani, zihinsel ve yaşamsal olmayan “zahiri” bir şeyi “hakikat” diye göstererek sayısal mizanlar oluşturmaktadır: Yaşamdan yeşeren tüm hakikati ütuleyerek karartmak için yaşamı susturmakta (yani, nifakta -hırslardan hırslara coşmakta, bürünmekte-) ısrarcıdır.

Fakat biliyoruz ki yeni sinsiyet tipolojisinin haksızlık yordamını uygulamaya koyması ve mezalim ortamını genişletmeye çalışması “kendi sonunun başlangıcı” olmuştur. Mezalim ortamına işlerliğini kazandıran şeyin “eşyanın suskusu” olduğunu fark eden kalb ve vicdan sahibi (sahici) insanlar, haklılığın inadıyla, haysiyetle, yeni sinsiyetin yaygınlaştırmaya çalıştığı haksızlığın her türlü hamlesine üstün gelecektir. Gözlerimizin vicdanı bize bunu açık açık, pırıl pırıl göstermektedir.

Yüzyıllar öncesinden...

Zafer Yalçınpınar

1 Haziran 2014

ⁱ Bkz: “Yeni Sinsiyet ve Bazı Enstrümanları”, 2010, <http://zaferyalcinpınar.com/i21.html>

ⁱⁱ Bkz: “Yeni Sinsiyet Tipolojisi’nin ‘Biz’ Söylemi ve Retorik Arsızlığı”, 2010, <http://zaferyalcinpınar.com/i22.html>

ⁱⁱⁱ Bkz: “Yeni Sinsiyet’in Seçkinlik Arayışı”, 2011, <http://zaferyalcinpınar.com/i23.html>

^{iv} Bkz: “Yeni Sinsiyet’in İkbal Ezberi”, 2012, <http://zaferyalcinpınar.com/i29.html>